

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 10C/182/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206493
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812206493.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: J. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. X. XXXX/XXX, L. V. B. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zast. J.. S. Š., D., D. T., C.. T. X. XXX/XX o zaplatenie 561,63 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 561,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 318,79 eur, úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 482,47 eur od 28.5.2011 do zaplatenia a trov konania. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2006 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. - postupca a žalovaná uzatvorili dňa 27.8.2002 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahovala všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoje povinnosti podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 641,63 eur, ktorá pozostávala z istiny 562,47 eur, riadneho úroku 11,48 eur, úroku z omeškania 59,05 eur a ostatného príslušenstva 8,63 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná uznala uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku. Zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca neuplatňuje. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje počnúc dňom 12.12.2006, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa Dohody o uznaní záväzku. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila dňa 1.12.2009 sumu 10 eur, dňa 11.1.2010 sumu 10 eur, dňa

8.4.2010 sumu 20 eur, dňa 22.2.2011 sumu 10 eur, dňa 23.3.2011 sumu 10 eur, dňa 22.4.2011 sumu 10 eur a dňa 27.5.2011 sumu 10 eur.

Žalovaná vznesla námietku premlčania.

Vedľajší účastník vznesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením so žalobným návrhom a jeho prílohami, výpoveďou žalovanej, písomnými vyjadreniami účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Bol za ňou pán J. R., ktorý jej oznámil, že musí splácať dlh po 20 eur. Zľakla sa, nechcela sa dostať do „basy“ preto dohodu podpísala. Dohodu nečítala, pán R. jej nevysvetlil, čo podpisuje, v práci jej určitý čas vykonávali zrážky zo mzdy, bolo je zrazených asi 10 splátok Nevedela, že má možnosť nepodpísať túto dohodu, že nemusí uznať záväzok, ktorý je premlčaný. Pán R. ju neoboznámil s tým, že pohľadávka, ktorú uznáva, je už premlčaná. Z toho dôvodu vznesla námietku premlčania.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že nemôže s určitosťou potvrdiť, či žalovaná platila aj v roku 2012. Podľa jeho vedomosti ku dňu podania žaloby uhradila žalovaná sumu 80 eur. V sume, ktorú si žalobca uplatňuje, t. j. 561,63 eur, je už 80 eur odpočítaných a pokiaľ sa týka nejakých ďalších platieb, musí si to preveriť a zaujať stanovisko. Uviedol, že záväzok v čase podpísania dohody zo dňa 21.10.2009 nebol premlčaný, preto žalobcovi podľa jeho názoru nevznikla povinnosť upozorňovať žalovanú, že záväzok je premlčaný, pretože premlčaný nebol.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania písomným podaním doručeným súdu dňa 21.9.2012, v ktorom uviedol, že prostredníctvom zástupcu vstupuje do konania na podporu žalovanej.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 27.8.2002 zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa čl. I. predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru veriteľom dlžníkovi podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úverového rámca predstavovala 15.000,-Sk, úroková sadzba bola určená vo výške 11,85% ročne, splatnosť úrokov mesačne ku koncu mesiaca, končená splatnosť úveru na deň 27.8.2003.

Podľa bodu 1. čl. II. zmluvy veriteľ sa zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca.

Ak bude rozsah čerpaného úveru väčší ako je úverový rámec v čase pred termínom konečnej splatnosti, je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania v dohodnutej výške zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako úverový rámec (bod 3. čl. II. zmluvy).

Podľa bodu 4. čl. II. zmluvy dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie platby spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom (bod 5. čl. II).

V zmysle bodu 6. čl. II. zmluvy v prípade omeškania dlžníka so splácaním istiny, úrokov, poplatkov a iných nákladov spojených s úverom, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie úroku z omeškania v dohodnutej výške a dlžník je povinný úroky z omeškania zaplatiť.

V prípade zmeny finančného správania dlžníka je veriteľ oprávnený jednostranne znížiť výšku úverového rámca a dlžník s touto zmenou súhlasí. Zmena výšky úverového rámca bude dlžníkovi oznámená písomne (bod 7. čl. II. zmluvy).

Podľa čl. II. bod 8. zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny.

V zmysle čl. III. bod 1. zmluvy zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámi veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka.

Podľa bodu 2 čl. III. zmluvy úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach zmluvy.

Podľa čl. III. bod 5 zmluvy dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzovníkom a súhlasí s ním.

Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (čl. III. bod 6., bod 7. zmluvy).

V zmysle bodu 1.1, 1.2 Osobitných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby (ďalej len „OOP“) tieto obchodné podmienky upravujú právne vzťahy medzi bankou a klientom pri uzatváraní zmlúv o poskytnutí balíka produktov pre fyzické osoby v súlade s VOP, obchodnými podmienkami vydanými bankou pre bankové produkty obsiahnuté v balíku a všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby uzatvorenej medzi bankou a klientom.

Postupca listom zo dňa 23.5.2006 oznámil žalovanej, že Slovenská sporiteľňa, a.s. podľa oprávnenia vyplývajúceho z ustanovení zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a bodu 7.6 Všeobecných obchodných podmienok vydaných Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy o kontokorentnom úvere, vypovedá zmluvu o kontokorentnom úvere uzavretú medzi žalovanou a postupcom dňa 27.8.2002 s tým, že výpoveď nadobúda účinnosť dňom doručenia.

Postupca listom zo dňa 7.6.2006 oznámil žalovanej, že v zmysle § 715 ods. 2 Obchodného zákonníka týmto vypovedá zmluvu o účte č. XXXXXXXXXXXX, uzavretú dňa 20.3.2000 s tým, že výpoveď nadobudne účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola táto výpoveď doručená. Výpoveď bola žalovanej doručená 8.6.2006.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2006 Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej oznámila, že pohľadávku z uzavretej úverovej zmluvy postúpila žalobcovi, a že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 21.10.2009 súd zistil, že zmluvnými stranami boli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník. V čl. 2. Uznanie záväzku žalovaná ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 562,47 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 96,26 eur. Podľa čl.

3 Forma splatenia záväzku bod 3.1 žalovaná ako osoba uvedená v bode 1.2 sa zaviazala splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach po 20 eur s tým, že splátka bude splatná vždy k 25. dňu v mesiaci a dátum prvej splátky bol určený na deň 25.11.2009. Žalovaná akom osoba uvedená v bode 1.2 vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Ako to vyplýva z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2006 došlo k postúpeniu pohľadávky, a to zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. na žalobcu.

Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 12.6.2012 adresovaným žalovanej túto vyzval na zaplatenie dlhu v celkovej sume 1.049,55 eur najneskôr do 19.6.2012.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.4.2004, a to § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Súd zistil, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Predmetná zmluva o kontokorentnom úvere bola uzavretá ešte dňa 27.8.2002 a suma úveru predstavovala 497,91 eur (15.000,-Sk), pričom v zmysle zmluvy bola žalovaná povinná splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že podmienky jednak čerpania ako aj splácania peňažných prostriedkov boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca predmetné Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa odvoláva jednak v žalobnom návrhu a na ktoré sa odkazuje zmluva o kontokorentnom úvere, súdu nepredložil.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení

pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.10.2012 uviedol, že pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu je vedľajší účastník oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Taktiež zo samotného znenia ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník, tzn. Na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. Pritom poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 2.4.2012 sp. zn. 6C/11/2012.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.11.2012, uviedol, že žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Taktisto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné, sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári zo dňa 21.10.2009 absolútne neplatné.

Vedľajší účastník a následne žalovaná vzniesli námietku premlčania, preto bolo úlohou súdu sa s ňou vysporiadať. V tejto súvislosti sa súd v ďalšom nezaoberal námietkou neprípustnosti vznesenia námietky premlčania vedľajším účastníkom.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu žalovanou.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná.

Žalobca svoj nárok v konaní uplatňuje z uznania záväzku a prehlásenia žalovanej o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch.

Z vykonaného dokazovania, a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku však nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaná uznala dňa 21.10.2009. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanou došlo v čase, keď už bol dlh premlčaný. Predmetná zmluva o kontokorentnom úvere bola uzavretá dňa 27.8.2002 na dobu 1 roka s možnosťou predĺženia vždy o rovnakú dobu za splnenia podmienok dojednaných v zmluve. Žalobca predložil súdu výpoveď z predmetnej zmluvy zo dňa 23.5.2006, ktorá mala nadobudnúť účinnosť dňom doručenia. Zároveň žalobca predložil súdu výpoveď zo zmluvy o bežnom účte a spolu s ňou aj

kópiu doručky, podľa ktorej boli žalovanej písomnosti doručené dňa 8.6.2006, teda výpoveď zo zmluvy o kontokorentnom úvere, pohľadávka z ktorej je predmetom tohto konania, nadobudla účinnosť týmto dňom a nasledujúcim dňom začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 9.6.2009 a uznanie bolo vykonané až dňa 21.10.2009.

Obchodný zákonník, ktorým sa mal podľa dojednaní zmluvy právny vzťah spravovať, účinky uznania premlčaného záväzku nepodmieňuje vedomosťou dlžníka o premlčaní, no v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je uznanie premlčaného dlhu podmienené vedomosťou dlžníka o jeho premlčaní a táto vedomosť je nevyhnutná pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania.

Uznanie záväzku žalovanou bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zavražďovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

Taktiež súd poukazuje na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v čl. 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v čl. 3. označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v poslednej vete.

V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka možno uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel. Také uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, keď dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový alebo pre právny omyl, napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznanie spomenuté právne následky.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na výpoveď žalovanej, že nevedela, čo vlastne podpísala ani to, že v čase podpisu dohody bola pohľadávka žalobcu už premlčaná a nikto jej nevysvetlil čo všetko je obsahom dohody, má súd za to, že prehlásenie žalovanej o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.10.2009 nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu tak ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka.

Keďže v danej veci začala plynúť premlčacia doba 9.6.2006, ktorá uplynula dňa 9.6.2009, no žalobca podal žalobu až dňa 27.6.2012, teda až po uplynutí premlčacej doby, na základe tejto skutočnosti súd nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať, preto súdu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.